

Trije sinovi.

Nekdoč je imel tri sinove, ker je imel pa malo premoženja
 jih je tukel, da naj si grejo sami truhla služit. Najstarejši
 je sel prvi služil, ko je sel popoli pride do netke grajscine, ki
 je gospod skroz očnogledal in vprosila gospoda fantiča tam
 da gre, on mu je odgovori služil bogrem istkač, pojdi gori reče
 gospod se bova midva pomenila. Deceki je sel k gospodu in
 gospod mu je rekel vsak dan libem dal 100 goldinarjev
 atko boj mojih 100 krav za vodo pasel; fantič mu je obgu-
 bil da bo vse krave pasel. Drugi dan je gnal krave
 pa mu je vola ena čez vodo, ki je bila voda zelo
 velika in ni upal po njo iti. Ko je zvečer kravedomu priignal
 jih je bilo samo 99 gospod razserden reče poberi ve hote,
 puh od klobarji prisel in mu ni nč placila dal.

Treći dan je sel mlajši sin službe istkač, ludi da je vel
 po teji poli in je privel do grajscine in ga je gospod
 takto vprosial Kakor poprej in ega loda da boj
 boljši, Kakor včerajšči, torej bom ludi tebi 100 gole.
 vsak dan dal da boj 100 krav pasel ludi ta
 mu obgubi. Četrtek dan zene krave pa ludi temu
 je vola čez vodo in ni zamrgel po njo iti! Zvečer
 prijene samo 99 krava ga ludi gospod odvebe spodi:
 Petek dan je prisel naj mlajši sin do grajscine
 in sta ve z gospodom ravno takto pogodila Kakor
 z umindvema. Neki dan je gnal krave po cesti in veje
 v sedil na kravo in je sel na travnik. Krave so ve-
 rade pasle ki so bile zelo lačne ki sta jih prednjia
 drav miraj po cesti gonila. Zvečer je gnal kravedomu
 in jih je bilo 100 Kakor jih je gnal in so bile zelo vite,
 gospod reče da pa je bo je vse kravedomu priignal.
 Drugo jutro je gnal krave in zopet na travnik, na
 travniku je bil hlev v katerem so bili trije konji,
 ko je prisel skoč prave vrata in je prisel do lepega
 rjavega konja in mu reče tukajmas doškerda,
 sato opravo in skrblast doble ko in vse di ve
 name da se malo sprehodim in napišam celidan
 je ja hal konja. Zvečer je gnal krave vse domu,

Tretji dan je gnal že spet Krave na Kraonik.
Gre zoper v hlev skozi prve vrata in mreče prvi
pojdì skozi se vrata in je velj, prišel je dole pega
Belega konja in mreče Lukas imas do sreberno
opravo in sreberno oblacilo in pojdìva ve malo
sprehodil in ga je tudi celi dan jahal, z vecer
jedjal konja v hlev in posem je vsekravedomu
gnal. Peterdi dan je že zoper gnal Krave in je velj
v hlev k tretjemu konju, ki je bil prao leporumen,
konjice Lukas imas zlato opravo in zlatoobla
čilo, ovedla j si me in napravi se v to oblacilo in
pojdìva se sprehodil. Z vecer izsedla konja in
se v leče posem pa žene vsekravedomu.

Ko peti dan žene Krave zjutraj je zvedel, da je
gospodo vojaka napsovedana, ko pride v hlev
do prvega konja mreče ovedla j me v to ikrila
slobo opravo in to ikrilastasto oblacilo ve oblecen
da gre do svojemu gospodku napomoc, ki ga voraz
niki zelo stis kajo, kar hitro gressa in lobije
pasit in sabilo skoraj vse svoraz niki, ko je
gospod do vidivsi je hotel sem u mladencu pover
niti ga peljedomu med 16. vojaki 4. sobili spre
dag 4. na desni 4 leti strani 4 zadaj, Ko videl
mladence da se bo dal spoznati, atko ne vide
velari konja in je skocil cez vse sprednjé
vojake. Ko mladenc v hlev pride se isleti in
konja izsedla in posem žene Krave domu,
gospoda pride napred, ter reče fantičku,
danes bi bil moj gospod premagan od svov
raznikov, atko bi mune bil prisel nek lep
v ikrilatu oblecen deček napomoc v ikrilatu
oblecenim konjem, Gospod ga je hotel domu
priprehati, da bi mu bil poveleni sa mu je
pa uzel, baba kaj e, Kaj mi boš do pravila
kruka mi daj jaz sem lacen

Te zoper drugi dan žene krave na pašo in gre k domu
gemu Konju in ta konju mu reče Lukaj imai sreberno
opravo in sreberno oblačilo in posjediva svojemu gospo.
Dunapomoc, danes ga je hujši sovražnik obleguje,
je Kattor sogar včeraj oblegovali, posjediva ga resil!
hitro ga posjediva resil. Kattor je začel "Sa mladencem
ssabla dolbil da je Kattor vse sovražnike pobil.

Ko je vse posolstvo mu je hotel za njego v milost povrnit,
ga je hotel domu peljati, djalga je med celim Kadron
vojatko, peljali sogar Kattor najhujši a hudo.
Selmitka, vidil je da mora zdaj usteći ce ne ve bo moral
dati spoznati, buli Konja in je vzel. Ko je zoper
krave domu prinal, in u pride gospoda naprot
in mu reče, danes je bil moj gospod te hujši stiskan
in mu je prisiel je lepi mladenci sreberne opravo
in obletko ~~je~~ ^{napomoc} je prav sovražnike ssabla, dolbil.

Kaj mi boj so pravila Kruha Kruhamida jaz
jaz sem želacen. Ko je resil dan se je zoper krave
pastenal in je zoper je bila gospoda vojatka naprot
vedana. Ko je prisiel v bleve k tretjemu Konju in
ta mu reče Lukaj imai so zlato opravo in zlato
oblačilo Lukaj me oddala j in oblecis se v oblačilo.
posjediva napomocat svojemu gospodu napomoc,
ce nebo go do vpremanjan. Kar hitro slastim da vse
posolstva, da ni bilo nobenega vec sovražnikev.

Grof vse zelo vesel, se hotel saj semu povrnit za
soltko milost, gadene med vse vojatke Kattor jih je je
imel. Ko so dedalec propoti sila oblezal se je že grofor
dom Sa vdevri Konja in je prestrelil preone vojatke,
nek vojatki gaje v stege no sabblo busil, da mu je klace
predel in ~~on~~ ter garelo v stege sunildam se je
Krisetka, sa gre v bleve razvedla Konja ter se izlečel
svojo zlato obletko, posem jepa gnalki krave domu
že zoper je mu pride gospoda naprot, mu pove da je
bil se hujši Kattor včeraj oblegovan, pa mu je
prisel lep v zladi obletki oblec napravjen ter je
vse sovražnike pobil, gospod mu je hotel

povemis pa je ravno tako usel kakor sta una
dva usila, eden izmed vojaka oga jeha o stegnu
sunil da mu je Krišekla, kaj mitopravis kruha
mi daj, jaz sem lacen. Ko je pa pastir naprej
selje sāntal, gospa mu reče, Kajti je da ~~si~~
sandas, e ten se mije v nozgo usadil pa bo kmalu
boljše pojdik zdravnik u date obvezet justri
kom paže dober. Drugi dan je kavopet Kravena
pasignal, kmalu potem sta sta grof in nje
govogosha na sprehodki oddalec sta zagle,
dala f tisega fantuča na to enam konjuje
sedel druga vaja pa okoli sebe imel kmalu
sta ludi zagle dala klace raz serganč in sta
shoznala, daje pastir hodil pomagaj gofom
kar hitro sta šla domu sta kocijo napregla
ser sta sta po pastirja krave je pa pustil
na kavniku, a vse de navoz ser soči se
pejali domu jaz sem moral pa krave
domugomil. Pastir se je karocil z grofom
hecijo ki je bilo veselo z imitvanje, jaz sem
prijet v Kubno so mite preklete tabe dale
za lori iz fngresa jest in iz rejeta nis
pa to si em bilo z adostome ier iku knaba
sali, ser i luft spustili, da sem tukaj
sem padel pa neznam nic več domu

V. V.
Vmaranu pri Kamniku slisal.

Anton. Halič